

Volle blijdschap

Bij volle blijdschap wordt altijd gedacht aan de blijdschap in de hemel. Het is zeker waar dat onze vreugde pas in de hemel volmaakt zal zijn. Wij kunnen er zo naar verlangen om dáár te zijn waar strijd noch zonde ons meer zullen bezwaren, waar niet alleen in theorie, maar ook in werkelijkheid niets meer onze vreugdezang zal verhinderen, waar het heerlijk weerzien onze harten zal verblijden met volkomen blijdschap en waar we bovenal ons grootste verlangen vervuld zullen zien: eeuwig bij en met de Heer Jezus te wonen in het huis van de Vader.

En toch spreekt de Heer Jezus over volle blijdschap nu al hier op aarde. In Zijn laatste rede en gebed heeft Hij enkele keren gesproken over 'volkomen blijdschap'. 'Dit heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap volkomen wordt' (Joh. 15:11). 'Maar nu kom Ik tot U en spreek dit in de wereld, opdat zij Mijn blijdschap volkomen hebben in zichzelf' (Joh. 17:13).

De apostel Johannes heeft een echte familiebrief geschreven, een Brief voor de kinderen Gods van alle tijden, waarin hij aan het begin meedeelt: 'En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap volkomen zij' (1 Joh. 1:4). De Heer Jezus en Zijn dienstknechten spraken en schreven dus met het doel dat de blijdschap van de discipelen een volle blijdschap zou zijn. Volkomen blijdschap is de blijdschap van de Heer Jezus zelf.

Toen de Heer naar de hemel ging, zei Hij tot Zijn discipelen dat Hij hun de belofte van Zijn Vader zou zenden (Luk. 24:49). Toen Hij opgenomen was in de hemel, aanbaden zij Hem en keerden naar Jeruzalem terug 'met grote blijdschap'. Die blijdschap werd een volle, een volkomen blijdschap toen op de pinksterdag de Heilige Geest op hen neerdaalde en zij allen met die Geest vervuld werden. Als de apostel Paulus ons zegt wat de vrucht van de Geest is, noemt hij dadelijk na de liefde de blijdschap.

De Heilige Geest getuigt ons van de liefde van God. Deze liefde wekt onze wederliefde op en deze wederliefde vervult ons hart met vreugde. Het overvloedige leven, waarvan de Heer Jezus heeft gesproken in Johannes 10, is het leven door de Heilige Geest. Als we geloven, komt de Geest van God, Die ons tot bekering geleid heeft, in ons wonen; maar dan wil die Geest ons ook helemaal vervullen, zodat wij geen arm Christelijk leven leiden, maar een blijmoedig geloofsleven.

We hebben geen godsdienst die ons verdrietig maakt, maar één waarbij ons hart zich voortdurend kan verblijden. Heeft de Heer Jezus niet in een van de bangste uren gezegd: 'Ik prijs U, Vader' (Matth. 11:25)? Als we in Zijn liefde blijven, dragen we vrucht, blijft Zijn blijdschap in ons en wordt onze blijdschap vol.

Christus is onze Blijdschap. En de Heilige Geest spreekt ons over Christus, neemt het uit Hem en verkondigt het ons. Alles wat Hij voor mij deed en is, is zo volmaakt dat er niets aan kan worden toegevoegd. De vraag is alleen of ik mij werkelijk te allen tijde zo door Gods Geest laat bewerken dat ik in Hem verblijd ben, dat Hij voor mij de Bron is van die diepe en onuitsprekelijke vreugde, die alleen te vinden is in Hem en in hetgeen Hij mij bereid heeft.

De uitwerking van deze echte, volle blijdschap zal zijn dat wij onszelf als niets achten en dat wij, terwijl wij als gelukkige mensen onze weg met blijdschap gaan, anderen aantrekken, zodat zij ook komen tot de Bron van die volle blijdschap.

Volle blijdschap kunnen we hier op aarde genieten mits we die niet zoeken in onszelf en in onze liefde, maar in de volmaakte liefde van Hem, Die alles zó gemaakt heeft dat onze beker overvloeiende is, een beker van onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde!

J.N. Voorhoeve